

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

8 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА - ПЕТДЕСЕТНИЦА

Евангелско четиво

“Когато настана ден Петдесетница – внезапно виде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща дете седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделиха и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Свети, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят” (Деян. 2:1-4).

Отческо наследство

СЛИЗАНЕТО НА СВ. ДУХ

След Възнесението на Господ Исус Христос, което станало на 40-ия ден от Неговото Възкресение, учениците Му прекарвали заедно дните си в молитва и трепетно очакване да слезе върху тях обещаният от Спасителя Дух Свети. На 50-ия ден това обещание се изпълнило. Христовите ученици получили благодатните небесни дарове, които ги възродили, осветили и

вдъхновили да започнат делото на своя живот – разпространението на Христовото учение. Затова, днес, на Петдесетница, Църквата празнува своето рождество, своето божествено начало... Този празник се нарича още Света Троица, защото чрез слизането на Светия Дух се открива благодатното действие върху нашия свят и на трите Лица на Светата, Животворяща и Неразделна Троица, на Триединния Бог – наш Творец, Спасител и Осветител. Светия Дух изхожда предвечно от Отца, а е пратен на апостолите от Господ Исус Христос. Днес в църквите по време на службата се разпръсква орехова шума. Това е спомен за събитието, което празнуваме – ореховите листа символизират огнените пламъци, чрез които Дух Свети видимо е слязъл над апостолите, озарил душите им и ги изпълнил с огъня на благовестието. Занасяйки ореховата шума въщи, ние ознаменуваме св. Петдесетница и поемаме задължението да бъдем – всеки според силите си – благовестници Христови... В историята на светата Христова Църква има много

необикновени и чудни събития. Едно от най-чудните е слизането на Светия Дух над Христовите ученици, дивното проявление на Тронността на Единния Бог. Какво превръща смутените, уплашени и неўки галилейски рибари в смели, пламенни и вдъхновени вестители на Христовото учение? Това беше силата, която им беше дадена от Светия Дух. Какво отвори духовните им очи изведнъж да проумеят в пъанота истината на Боговъплъщението и изкупителната жертва на Спасителя? Това беше светлината, която преизобилно се изля върху тях чрез Светия Дух. Разпространението на християнството от простодушните, но изпълнени с благодатните сили на Светия Дух апостоли, които победиха мъдростта на мъдрите, не може да бъде обяснено по никакъв начин без събитието, което честваме днес...

Мирът, милосърдието и любовта са Божии дарове – тях можем да получим само от Бога. Ала днес те са редки цветя в пустинния пейзаж на живота ни, защото ние ги търсим не там, където трябва, и мислим, че само със земни средства можем да облагородим себе си и другите. Ако по-често се обръщаме към Бога – единствения Извор на духовни и творчески сили, любов и красота – ние ще стигнем до своята Петдесетница и ще получим, отново и преизобилно даровете на Светия Дух. А имайки ги в себе си, ще можем да ги дарим на всекиго край нас.

Автор: Евещ. Ал. Лашков

СВ. СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК ЕРАЗЪМ ОХРИДСКИ

Св. Еразъм бил родом от Антиохия и живял във време на царете Диоклетян и Максимиан. Той се подвизавал на Ливанската планина и бил надарен от Бога с голям дар на чудотворство.

Като епископ той тръгнал да проповядва Евангелието. Св. Еразъм дошъл и в град Охрид, който влизал тогава в римската провинция Илирик. Царят извел Еразма пред медния идол на Зевс и му заповядал да принесе жертва и да се поклони на идола. Св. Еразъм отказал решително, затова царят заповядал да го подложат на тежки мъки, а след това го хвърлил в тъмница. Но се явил ангел Божий – както някога на св. Петър – и го извел от тъмницата.

После св. Еразъм посетил с проповед Кампания, след което се върнал в град Хармелий и тук се поселил в една пещера, където се отдал на аскетически съзерцателен живот до самата си смърт. Той починал в началото на IV век.

Пещерата с църквицата на св. Бразъм и до днес съществува недалеч от Охрид, където се проповядва великата сила на Божия угодник.

© Жития на светните. Виновадно издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит А-р Атанасий (Бончев).

ЗАДУШНИЦА

Бегашната задушница се нарича петдесетнишка, понеже е в навечерието на големия празник Петдесетница, или черешова, защото вече е сезонът на черешите. По същество тя не се различава от другите подобни дни през годината. И сега е в сила препоръката на Църквата не само да идем в църква и на гроба, не само да раздадем обичайните неща – жито, хляб и други древни „раздавки“, но и да си спомним за ония сред нас, които са нуждаещи се, и да им дарим нещо, от което те наистина имат нужда. „Молитвата, произлизаща от вярата“, по израза на св. апостол Яков, трябва да бъде придружена и от добри дела на милосърдие, без които вярата ни ще е мъртва декларация, както заявява същият апостол. Душите на нашите скъпи покойници са живи и те имат нужда от нашата жива вяра, въплътена в добри дела. На този ден Църквата се моли: „*Въдвори, Исусе, като благосклонен Бог, в селенията на избранниците и в страната на живите благочестиво починалите, които Си приел! Озари ги с незалязваща светлина и ги удостой с Твоята небесна радост!*“

Бог да прости душите на всички покойници, а на нас да дава нови възможности за покаяние и живот според Неговите заповеди!

Източник: www.svetiilia.bg

Наръчник по Православие

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО – БЕСЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

- Няма време.

- И все пак ти намиращ време да храниш тялото си за поддържане на своя временен живот! Но кажи: кое е по-важно: тялото или душата? Ако ти признаваш душата за по-добрата част от себе си, то направи за душата поне това, което правиш за тялото. Ти намиращ време за грижи за тялото, което ще изгние в гроба, а нямаш време да се погрижиш за своята безсмъртна душа!

Ще ти кажа с Христовите думи: Каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? (Мат. 16:26).

Тъкмо затова повече от всичко, даже повече отколкото смъртта, се бой да не погубиш своята душа! Християнската вяра дава живот на душата, съединявайки я с Бога – източника на живота; а ти казваш: „Нямам време да изпълнявам християнските си задължения!“.

Търси време и го намери, каквото и да става, намери го въпреки всичко в света! Никой в света няма право да

те лишава от това време; никаква власт, никаква твар няма право да ти отнеме вечното спасение на твоята душа; и ако някой би се осмелил да посегне на него, ти трябва да се ръководиш от Апостолското слово: Съдете, справедливо ли е пред Бога да слушаме вас повече, отколкото Бога (Деян. 4:19 – слав. прев.).

Ти казваш: „Монте занятия, моето положение ме възпрепятстват да се погрижа за спасението на душата“.

Истина ли е това? Помисли хубавичко. Ако ти, като премислиш, все пак кажеш „да“, то аз ще ти отговоря така: „Трябва да оставиш тези занятия и да си избереш други!“.

Животът преминава бързо, а вечността пребъдва безкрайно. Затова и мисълта за вечността трябва да преобладава над всичко останало!

Но ще ти кажа решително, че няма такова положение, в което да би било невъзможно да се спасим. Може да бъде трудно, но не е невъзможно! Нека да бъдем откровени: да разгледаме, истина ли е, че ти не би могъл да се спасиш, живеейки по християнски в твоето положение и при твоите занятия.

Пречат ли ти те да се помолниш сутрин и вечер с внимание и усърдие?

Пречат ли ти те, в течение на деня да издигаш сърцето си към Бога, да принасяш вътрешна молитва, да Мү представяш своите мъки, своите лишения, скърби, изкушения и да просиш от Него помощ и сила?

Пречат ли ти те да се покоряваш безусловно на Божията воля, да смиряваш сърцето и ума си, да обичаш ближния си и да мү помагаш според силите си, да очистиш себе си чрез сърдечно покаяние?

Има ли такива занятия, при които човек не може да дойде в Църквата, или, когато грехът обременява душата мү, да не може да дойде при свещеника и да получи от него опрощение и наставление?

По съвест ти знаеш, че винаги ще се намери време за това, което силно се желае. Необходимо е само да искаме доброто и да го искаме непрестанно. Не казвай, че нямаш време да постъпваш по християнски. Това значи да лъжеш себе си и другите. Истинското християнство се състои не толкова във външни проявления, колкото във вътрешното служение на Бога с дүх и истина.

Ти можеш да кажеш, че нямаш толкова време и възможности, колкото би желал да имаш. Да предположим, че е така, но нали Бог иска сърдечно разположение и добра воля. Не е необходимо голямо свободно време, за да обичаш Бога и ближния си, за да се бориш с лошите наклонности и да се разкайваш за греховете си, за да се помолниш сутрин и вечер, да почетеш или послушаш Евангелието и да бъдеш на Литургията в неделя или на празник.

А други правят това и много повече от това, независимо от своите важни занятия и трудове. Прави и ти същото с искрена добра воля и ще бъдеш добър християнин.

Помни, че който не дава на Бога своето време, него Бог ще лиши от Своята блажена вечност!

Източник: www.svetiilia.bg

ЗА СЪЕТАТА НА ЧОВЕШКИТЕ ПОХВАЛИ

За съетата на човешките похвали

Който върши добри дела заради похвали, той търси не прослава от Господа, а собствена слава. Бог не ни забранява да вършим добри дела явно, но иска намеренията ни за това да бъдат тайни, т.е. умишлено да не ги излагаме показ. Не показвай своите добри дела, не търси човешки похвали, ако не искаш да бъдеш наказан от Бога като безумен и тщеславен. Не търси награди за своите добри дела в този тленен свят, за да не би така да се лишиш от вечната слава. Човешката похвала е съета.

За съетата на светското високопочитание

В светското високопочитание спасението се излага на такава опасност, че даже тези, които особено са угодни Богу, не са избавени от нея. Людската благосклонност причинява повече вреда, отколкото полза. Не мисли, че можеш нещо да придобнеш от човешката любов. Както неразреденото вино замайва главата, така и светското високопочитание ни кара да се превъзнасяме, помрачавайки разума и душата. Осъждането и ненавистта на другите ще те приведе към самопознание, а благоволенieto на хората с влизането в душата похищава това самопознание.

За съетата на тези, които искат да бъдат велики

Ако искаш да бъдеш велик на небето, бъди малък на земята. Ти познаваш много велики и силни, за които обаче днес и помен няма. Колко много люде са били велики с това, че са разполагали с голяма власт, а днес съетата им изчезна като дим след смъртта и други се ползват от техните придобивки. За какво искаш да бъдеш велик на този свят? Нима не е имало хора, които са били преди теб в положението, към което ти се стремиш? Ако и да са били, то помни ли ги днес светът? Нима не знаеш какво е станало с тях? Същото, което е станало с тях, ще стане и с теб, защото светът не е променил своите стари и закостенели обичаи.

За съетата на светските почести

Ако обичаш почестите, бъди приятел с Бога, защото този, който е угоден Богу, придобива истинска почест. Съетно е да се търсят почести в наше време, защото те се придобиват с голям труд, запазват се с големи усилия и скоро свършват. Само на Божиите раби принадлежат истинските почести. Всички онези, които днес почита светът, са били Божии приятели. Честта, която са придобили светните както на небето, така и на земята, са я придобили не като са я преследвали, а като са се отклонявали от нея.

Светът почита за мъдър този, който с прикриването на своите пороци придобива богатства и почести, и напротив, счита за безумни тези, които презират всички светски съети. Те са като горящи светилници, а светът е вятърът, който постоянно ги загасва. Мъдрите и добродетелните хора се стараят да не показват никому своята святост, освен Богу, Който гледа не на вънкашност, а на душата. Премъдростта Божия е съвършено противоположна на светската. Добродетелните хора светът ги смята за нищо, но те са скъпо оценени от Бога, защото Божият Съд е съвършено различен от човешкото мнение и отсъда.

За тщеславието

Тщеславието е велико зло и самолюбието причинява голяма вреда на човешката душа. Нека в твоите добри дела се прославя Бог, а не човек, защото добрите дела са оръдие на Неговата благодат. Достойнството на делата се приписва не на оръдието, а на майстора. Затова ако вършиш нещо добро, длъжен си да помниш, че ти си само оръдие чрез което Бог върши това добро. Пази се да приписваш на себе си слава, която принадлежи на Господа. Всяко дело трябва да издига мисълта към Единото Начало, от което и започва. Всяко движение има като своя причина този, който първи го задвижва. Същото може да се каже и за Първозадвижващия. Между Него и самото движение съществува неразривна връзка. Така добрите дела трябва да произтичат от Първата и Най-Висша Благодат, тъй като всяко добро произхожда от Най-Висшето Добро.

Автор: Св. Игнатий Брянчанинов

ОТЕЧЕСКИ СЪВЕТИ

ХРИСТИЯНИНЪТ ТРЯБВА ДА ИЗБЯГВА НЕЗДРАВАТА РЕЛИГИОЗНОСТ

Веднъж старецът ми каза: „Християнинът трябва да избягва нездравата религиозност: както чувството на превъзходство пред другите заради своите добродетели, така и чувството за своята лошота заради своите грехове. Едно нещо е комплексът, а друго – смиренieto; едно е үнинieto, друго е покаянието.

Веднъж при мен дойде един светски лекар-психиатър и започна да осъжда християнството, защото, както той каза, предизвиква ү хората комплекс за вина и үниние. Аз му отговорих, че съм съгласен с това, че някои християни, както по своя собствена вина, така и по вина на други, заболяват от комплекс за вина. Но и ти на свой ред, му казах, си длъжен да се съгласиш с това, че невярващите са подложени на значително по-голямо и страшно заболяване – гордостта. И в това време, когато комплексът за вина на религиозна почва близо до Христос се преодолява чрез покаяние и изповед, то

гордостта на хората, живеещи далеко от Христос с нищо не се лекува.”

Тези думи на стареца осветиха някои мои недоумения относно психологическия аспект на християнския живот. Аз разбрах, че отец Порфирий желае ние да избягваме както гордостта, облечена в логичната самоправедност на „християнското“ фарисейство, така и самоунижението на „християнската“, трепереща от страх, съвест. Аз видях, че дързостта на тези, които считат себе си за „чисти“, и страхът на чувстващите себе си „виновни“ съществено не се различават помежду си, но се явяват само различни страни на една монета – гордостта. Затова истинският вярващ християнин се освобождава от комплекса за вина чрез изповед и прощаване на греховете и се радва на свободата, дадена му от Христос. Но знаейки, че това е дар Божий, той изразява само своята благодарност към Бога и не се превъзнася. Той е чист чрез кръвта Христова, а не заради своите подвизи. По такъв начин той се радва, благодарни и не се превъзнася. Човекът сега вече вижда, че всички хора могат да бъдат добри чрез кръвта Христова.

Старецът ни показваше път, по който може да се избягва както злото (греха), така и най-лошото от неговото проявление – гордостта заради своите добродетели. И така да се достигне най-доброто – смиреннието. Затова той се стараеше да запази истинското смирение от опасността на фалша. Той ми казваше: „Ние трябва да бъдем смирени, но не трябва да смиренословим. Смиренословието се явява дяволски капан, който носи със себе си отчаяние и бездействие, докато истинското смирение дава надежда и води към изпълнение на Христовите заповедни.”

Старецът, със своите наставления, но още повече с примера на своя живот, учеше своето словесно стадо, водейки го на пасищата на любовта и смиреннието. Той сам живееше смиреннието, вярвайки, че самият той е нищо, защото Бог, както казваше, е всичко и всичко, което ние виждаме в стареца, не беше негово, но дар Божий.

Автор: св. Порфирий Кавсокаливит

Детски свят

ПЕТДЕСЕТНИЦА (Деяния апостолски гл. 2)

Детето е тъжно и много често самотно, когато баща му е заминал далече по работа. То врон дните и месеците, докато той се завърне. Мечтае да го помилва, да го поведе за ръка. Тогава ще се чувства спокойно, силно и много радостно. Както детето, така и възрастният човек е слаб без небесната Божия закрила. Само със свои сили и в древните дела е безпомощен.

Така и учениците на Христос след Възнесението се чувствали слаби. Затова с нетърпение и с голяма надежда очаквали обещания Утешител – Дух Свети. И той дошъл и не само ги утешил, но ги обдарил с големи дарове. Изминали десет дни от Възнесението. Било неделя. Йерусалим бил препълнен с хиляди поклонници

поради големия старозаветен празник Петдесетница. Апостолите заедно с Майката Божия и други верни мъже и жени, на брой 120 души, се събрали рано сутринта на молитва в една голяма горница. Неочаквано просторната стая се изпълнила с шум, като от силен вятър. Огнени езици се спуснали над главите на Христовите ученици. Тогава те се изпълнили с Дух Свети и започнали да говорят на чужди езици, които никога до този момент не знаели. Това чудесно събитие било забелязано от много хора и новината обходила улиците и площадите на града. Тълпи народ се събрал пред къщата, за да научат какво се е случило. Чудели се как египтяни, араби, гърци слушали всеки своя роден говор. Тогава апостол Петър започнал да говори за спасителното дело на Христос, Когото еврейте разпънали. Проповедта му била толкова пламенна и убедителна, че броят на повярвалите бързо се увеличавал. Същия ден се кръстили 3000 души. Понеже на празника Петдесетница слязъл Дух Свети и се кръстили много християни, този ден се счита за рожден ден на Църквата. Под църква се разбира не само сградата, а и обществото от вярващи. И сега в Православната Църква слиза Дух Свети и вярващите получават Божията благодат. Това става чрез извършване на различните тайнства от свещениците. Има много религиозни сектантски общества, които наричат църкви, но те нямат ръкоположени по приемственост от Христа до днес свещеници. При тях Дух Свети не слиза и те са безблагодатни. Затова Православната Църква е свята и спасителна.

*Автор: Монахиня Валентина (Друмева)
Източник: "Православно Вероучение за деца"*

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

31 май † 8 Неделя след Пасха - Петдесетница. (Всичко на празника) (Тип. с. 475)

1 юни † Свети Дух (Тип. с. 477). Св. мчк Юстин Философ. Св. мчци Юстин и дружината му. Свщмчк Пир

2 юни Св. Никифор изповедник, патр. Цариградски. Прпмчк Сразъм Охридски

3 юни Мчк Луклиан. Св. Маркелин. Преп. Атанасий Чудотворец (Блажи се) (Тип. с. 478, III заб.)

4 юни Св. Митрофан, патр. Константинополски. Св. мчци Фронтасий, Северин и др. Мчк Конкордий, св. свщмчк Астий, еп. Дирахийски

5 юни Св. свщмчк Доротей, еп. Тирски. Преп. Петър Корнцки (Блажи се) (Тип. с. 478, III заб.)

6 юни Преп. Висарий Египетски Чудотворец. Преп. Иларий Нови (Отдание на Петдесетница) (Тип. с. 478)

Евнорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протоерей Симеон Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Можете да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg
